

“Taliban Emirliği Hakkında Aşırıların Şüphelerine Cevaplar ve Talibana Nasihatler”

BİRİNCİ ŞÜPHE: Aşırı tekfircilik benzeri fikirlerden etkilenen pek çok sıradan genç sürekli şunu soruyor: Taliban’ı, bazı küfür çevreleriyle ilişkiler kurması, onları ya da Afganistan’a yardım eden bazı kafir başkanları ve laikleri methetmesi ya da onlara teşekkür etmesi nedeniyle tekfir ediyor muyum?

El-Cevab:

Otuz Risale’de tekfirde yapılan hataları açıkladım ve onlara karşı uyardım. Tekfirde yapılan hatalardan biri de kafirle ilişkiye geçen, onu metheden ya da öven herkesin tekfirine girilmesi ve bunların tekfiri gerektiren amellerden sayılmasıdır. Tekfirin sebeplerinin hevaya değil Kur’an ve Sünnet’e dayanması gerektiğini; hizipleşmeye, husumete ve amellerin yanlışlanmasına dayanmaması gerektiğini de açıklamıştım.

Kafir kişiye ya da kafir devletine, Müslümanlara ya da devletlerine dokunan hayrı nedeniyle teşekkür edilebilir, bunlar bir hayrı ya da olumlu tavrı nedeniyle övülebilir. Bu ne küfür amelidir ne de haramdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de Mut’im bin Adî’ye muhasara metnini reddetmesi ve kendisini (sallallahu aleyhi ve sellem) Taif’ten dönüşünde Mekke’ye girerken himayesi altına alması nedeniyle teşekkür etmiş ve bu iyi amelleri ve tutumu için onu övmüştür. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Bedir Gazvesi’nde müşriklerden 70 kişi esir alındığında “Mut’im bin Adî hayatta olsa ve benimle o esirler hakkında konuşsa onları serbest bırakırdım.” demiştir. İbn Hacer, Fethu’l Bari’de “Anlaşıyor ki onun, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem katında bir mükafatı vardı. Bu, Nebi’nin Taif’ten dönerken Mut’im’in himayesine girmesinden olabileceğı gibi Beni Haşim kabilesi ve Müslümanlarla birlikte olanlara ambargo uygulanması için Kureyş’in kaleme aldığı sahifeleri en çok reddeden kimse olmasından da kaynaklanıyor olabilir.”

Esirlere ihsanın nedeni de Mut’im’dir ki eğer hayatta olsaydı şüphesiz bir çeşit teşekkür, takdir, övgü ve güzel söz Nebi’ye olan güzel muamelesi için o kafire yapılırdı. Yaptıklarından sonra, kafir için gösterilen şey buysa, yardımcı olması ve gözetmesi nedeniyle Müslüman için nasıldır, nasıl teşekkür edilir? Yoksa tekfirle mi? Şüphesiz ki kim bunu iddia ediyorsa, masiyeti dolayısıyla haricilerin yaptığı gibi tekfir edilmez. Yalnızca Nebi’den varid olan sünneti reddetmesi nedeniyle onun bir şerridir.

Aynı şekilde, bir Müslümandan bir kafire, güzel ahlakı ve tabiatı dolayısıyla övgü sadır olmasında da methedilmeyi hak etmediğı bir konuda metih sadır olmasında da sorun yoktur. Müslümanın, saygınlığı ve güzel ahlakı nedeniyle kafire ikramda bulunmasında ona iyilik yapmasında da bir sorun yoktur. Bu, Nebi’nin Seffane binti Hatim et-Tâî’ye ihsanda bulunmasında olduğu gibi caizdir.

Bunların tamamı, bir şeyden anlamayan aşırıların haricinde, tekfire konu edilmeyen şeylerdir. Müslüman, kafire nazik davranıp yağcılık etse, hak etmediğı bir şeyde onu övse, bu da sözünden

ötürü bir hata ve haramdır. Küfrünü methetmediği, şirkini övmediği, Müslümanları öldürmesini güzel görmediği ya da onlara karşı sözle veya başka şekilde yardımlaşarak küfür amelleri işlemediği sürece küfür değildir. Hakka talip olanlar meseleleri karıştırmamaya dikkat etsin ve haricilerin, aşırıların şüphelerine kanmasın.

Kafirle devlet ya da fert olarak, ekonomik ve çıkara dayalı ilişkilere girilmesi, Emirliğin maslahatı ve üzerindeki muhasaranın kaldırılması için siyasi ilişkilere girilmesi, ittifaklar kurulması, oturumlar yapılması ise tamamen Şer’î siyaset olup yapılmasında Şer’î sınırlara uyulduğu sürece sorun yoktur. Ki, Nebi de kafirlerle muamelede bulundu, heyetlerini İslam’a girmelerinden önce de sonra da kabul etti, bazısıyla ittifaklar akdetti, bazısıyla anlaşmalar imzaladı, kafirle alışveriş yaptı, vefat ettiğinde kalkanı bir Yahudi’de rehin olarak bulunuyordu. Bu, aşırıların şüphelerinin önünü kesen ve yalanlarına set çeken bir delildir. Öyleyse Rasulullah’ın siyerini tekrar oku, ulemanın devlet ve fert olarak kafirle nasıl muamele edileceği konusundaki detaylarda yazdıklarına bir bak, buralarda benzeri şüphelerle aldanmış kimseler için açıklayıcı noktalar bulacaksın.

Son olarak, kendi elini uzatsan göremeyeceğin kadar derin karanlıkların ağır bastığı bir zamanda aydınlığı söndürmeye çalışmak ahmaklık alametidir. Öyleyse kendisinden başka her şeyin kapkara hal aldığı, güvenilir ve ciddi kimselerce ortaya konan fecr-i sadık’ın yaklaştığı bir zamanda, aydınlığı söndürmeye çalışmak nasıldır?

İKİNCİ ŞÜPHE: Taliban’ı tekfir eden bazıları İslam Emirliği’nin kabir şirkini, ölülerden istiğaseyi, Buda ve diğer putları ziyareti ikrar ettiğini, Rafizilerin şirkini kabul edip onları koruduğunu, onların sahabelere ve mü’minlerin annelerine olan sövgülerini ve sair şirk akidelerini kabul ettiklerini iddia ediyorlar!

El-Cevab:

Allah’ın fazlıyla (onlarda) kabir ve istiğase şirkleri bulunmamaktadır ve Emirlik bunu kabul etmemektedir. Elbette Komutan Gazneli Mahmud gibi eskilerden bazı meşhur kimselerin, yakın zamanlardan da Taliban hareketinin liderleri ve şehitlerinden bazı kimselerin kabirleri ve türbeleri bulunmaktadır. Taliban yönetimi bazı kabirleri ziyaret etmekte ve ehline dua etmektedir. Bunda ise ne bir sorun vardır ne de bu şirktir. Nitekim Nebi, Bakî Mezarlığı’nı ziyaret etmiş ve ehline dua ederek şöyle demiştir: “Sizleri kabirleri ziyaret etmekten men etmiştim, şimdiyse oraları ziyaret edin, oralar ahireti hatırlatır.”

Putların ziyaret edildiği konusu ise tamamen yalandır. Emirlik öncesinden kalan tarihi bazı heykeller bulunuyor ve sadece tarihi eser olarak muamele görüyor ne bunlara ibadet ediliyor ne de bunlar ibadet maksatlı ziyaret ediliyor. Bazıları vadilerde ve Emirlik öncesinden başlayan uzun bir zamandan beri insanların azaldığı yerlerde bulunuyorlar.

Ayrıca bu konuyu bazı Afgan kardeşlerimize sorduk ve dediler ki, Taliban bu mekanları ziyaretgah haline getirmiş değil. Tüm Afganistan'ın ve özellikle ülkenin güneyinde bulunan Kandahar, Hilmend, Uruzgan ve çevresindeki bölgelerin yerlileri oralara Ramazan ve Kurban Bayramı gibi günlerde ve diğer zamanlarda tenzihlerini (Allah'a koşulan şirklerden beri olduklarını) ifade ettikleri yolculuklar yapıyorlar. Afganistan'ın her bir köşesindeki yeşil, kadim ve tarihi yerleri ziyaret ediyorlar; Kabil, Kunduz, Belh ve Bamyân'a gidiyorlar, bu güzel yerlerdeki (Allah'ı şirklerden münezze kılacakları) tenzih yerlerini ziyaret ediyorlar. Bu ziyaret yerlerinin bazısında hala eserler var ve halktaki bu adet Emirlikle gelmiş değildir, aksine uzun seneler öncesine dayanmaktadır. Taliban da onları bundan uzaklaştırmamıştır, çünkü şimdiye kadar bundan men etmeyi gerektirecek bir sebep ya da etken bulunmamıştır.

Şia konusuna geldiğimizde ise Afgan kardeşlerimiz şöyle cevapladı: İslam Emirliği ve alimlerimiz Şiilerin tamamını müşrik saymamaktadır. Onların küfürlerine ancak sahabeyi tekfir etmeleri, onlara sövmeleri, onlara ta'n etmeleri gibi hallerle küfür akidelerini açığa vurduklarında ve açık şirklerini ortaya koyduklarında hükmedilmektedir. Bu sayede Şiiler kafir olanları ve Müslüman olanları olarak ayrılmaktadır. Bu ayrıştırma ve detaylandırma bid'at bir söz olmayıp önceki meşhur alimlerden bazısının da kavlidir, ki aralarından Şia'ya karşı reddiyeleri ve sert tutumuna rağmen Şeyhulislam İbn Teymiyye de bulunmaktadır.

Ve örneğin Kandahar'da yaşayan Şiilerin çoğu, sapkın Şiilerin müntesibi oldukları sapkın Şiilik inancını taşımamaktadır. Onlar, "sahabeye sövmeyiz ve Âişe radiyallahu anha'ya ta'n etmeyiz, Kur'an bizim için hala eksiktir demeyiz, vesaire" demektedirler. Bu nedenlerden ötürü İslam Emirliği onlara karşı yumuşak davranmaktadır. Ve biz Allah'a yemin olsun ki onların avamından da ulemasından da ne bu tür şeyler işittik ne de gördük.

Ayrıca İslam Emirliği, şehirlerinde bulunan Şiilere, Ehli Sünnet vel Cemaat'e muhalif etkinlikleri ibadethanelerinde ve evlerinde yapmalarını, bunları caddelerde göstermemelerini emretmiştir. Onlara şöyle denmiştir "Doğruluk, iyilik bizi birleştiren tek şeydir. Ve isteklerimize itaatsizlik göstermeniz, Allah'ın kendilerinden razı olduğu sahabeye sövmeniz veya küfür akidenizi ortaya koymanız halinde sizinle Avrupalı kafirler arasında fark yoktur. İşlerinizi buna göre düzenleyin." Ve onların derslerini ve konferanslarını hoparlör vasıtasıyla duyurmalarına da müsaade edilmez, sadece ve sadece ezana izin verilir. (Denilmiştir ki) "Onlar, İslam Emirliği'nin tayin ettiği sınırlara uyar ve buna muhalefet etmezlerse ülkemizin evlatlarıdır ve diğer tüm vatandaşların hakkının korunduğu gibi onların haklarının korunması da onlara dokunan kötülüğe karşı koymak da İslam Emirliği'nin görevidir."

Bilinmektedir ki, bu durum Emirlik içerisinde tahakkuk etmiştir, başarıya ulaşmıştır ve devam etmektedir. Her ne kadar inatçı Şiiler tarafından kötü görülecek ve buna karşı çıkılacak olsa da mevcut durumda onların evlatları Emirlik gölgesinde ve Ehli Sünnet içinde, Emirliğin daveti ve yayınlarıyla yetişecekler, bu da onları parça parça Ehli Sünnet akidesinin tesiri altında bırakacak ve Allah dilerse içlerinde eriycekler.

İşte bunlar olan bitenlerdeki hayrı bol hikmetlerdir.

ÜÇÜNCÜ ŞÜPHE: Taliban Emirliği'ni tekfir eden bazıları, Afganistan'ın özgürleşmesi sonrasında Taliban'ın Kral Zahir Şah Anayasası'nı uygulayacaklarını ilan etmelerini delil getiriyor.

El-Cevab:

Öncelikle, Taliban hareketinin ilan ettiği şey, Kral Zahir Şah Anayasası'nı, İslam Şeriatına uymayan kısımları istisna tutarak uygulayacaklarından ibarettir. Bu, söz konusu anayasada şeriata muhalif olan hiçbir metnin uygulanmayacağına dair önemli, apaçık ve sarıh bir sınırlamadır. Emirliği tekfir edenler bu istisnayı, tıpkı [Taliban'ın] liderlerinin ve sözcülerinin tekrar tekrar İslam Şeriatını uygulayacakları beyan etmelerini ve demokrasi, insan yapımı kanunlar gibi şeylerin tümünü reddettiklerini ifade etmelerini görmezden geldikleri gibi görmezden gelmektedirler.

Emirliği bu anayasa konusundaki açıklamaları nedeniyle tekfir edenlerin çoğu bu anayasaya bakmıyor ve Taliban'ın pek çoğuna vakada muhalefet ettiğini göreceği maddelerini okumuyor. Taliban'ın bu açıklaması hakikatte, eski rejimin gitmesi ve Taliban'ın gelmesiyle Afganistan'da anayasal boşluk bulunduğunu iddia edenlere cevap içeren bir taktikten başkası değildir. Hareketin böyle bir açıklamayla reddetmeye çalıştığı şey budur. Ayrıca kukla rejimin anayasası, Zahir Şah'ın anayasasından bozma bir anayasa olmasına rağmen, Amerikan işgali altında yapılan ve konulan hiçbir şeyi onaylamamak için önceki kukla rejim döneminde uygulanan anayasayı onaylamadı, ki hukukçular Zahir Şah Anayasası'nı son yüz yılın en iyi insan yapımı anayasası olarak görüyor. Bunun yanı sıra anayasanın; hükümet sistemi, kuvvetler ayrılığı, devletin dini, dili, eğitimi, yönetim şekli ve benzerleri hakkından bahseden geniş çizgilerden ibaret olduğu bilinen bir gerçektir. Diğer kanunlar hakkında ayrıntılar bulunmaz. İslam Emirliği, Emirliğe zarar vermeyen ve şeriatla hükmedilmesi konusundaki ısrarından vazgeçirmeyen kuşatmanın devam etmesine, Afganistan'ın mali varlıklarının dondurulmasına, Emirliğin tanınmamasına ve bu gibi diğer baskılara rağmen İslam Şeriatıyla hükmedileceğini ilan edip bunda ısrar ediyor.

Binaenaleyh, Emirliğin açıklaması ve Zahir Şah Anayasa'sını uygulaması dünyaya karşı taktik bir manevradır ve şeriata muhalif maddeler istisna tutulduğu, şeriatı uygulamada ısrarcı oldukları sürece vak'ada (açıklamanın ve Anayasa'nın uygulanmasının) bir kıymeti yoktur. Anayasa'yı inceleyenler Taliban'ın ona nasıl pek çok açıdan muhalefet ettiğini göreceklere. Ben inceledim ve vardığım netice şudur ki, Taliban belki de Anayasa'da geçen devletin dininin bilindiği gibi İslam, mezhebinin Hanefi ve dilinin Peştuca oluşu dışında bir şeye muvafakat etmeyecek. Bunun dışındakileri ise uygularken göremeyeceksin, zira tamamı "İslam Şeriatına muhalefet edenler hariç" sözü ile ilga edilmiştir. Ki onlar, Tevhid sancağıyla değiştirdikleri bayrağın renkleri gibi İslam Şeriatına muhalefet etmeyen şeyleri dahi iptal etmiş ve değiştirmişlerken diğer maddelerin durumu ne olur.

Dileyen Anayasa metnine ve Emirliğin durumuna baksın, bu gerçeği görecektir.

DÖRDÜNCÜ ŞÜPHE: Bazıları, Taliban'ın Amerika'yla yaptıkları ittifaka göre El Kaide ve genel olarak cihad cemaatlerine, Afganistan üzerinden diğer devletlere karşı cihad edilmesinin yasaklandığını iddia ediyor. İddiaya göre bu durum, Müslümanlara karşı müşrikler ve kafirlerle yardımlaşmaktır ve İslam'a aykırıdır. Ayrıca iddia ettiklerine göre İslam Emirliği Amerikan ve diğer kafirlerle Devle cemaatine (İŞİD) karşı yardımlaşmaktadır ve bu durum da küfür alametidir.

El-Cevap:

Öncelikle, İslam Emirliği ilk olarak El-Kaide'nin New York ve Washington'da yaptığı eylemler nedeniyle büyük bir sıkıntıyla karşı karşıya kalmıştır. Hükümeti düşmüş, liderleri öldürülmüş ve esir edilmiş, genç erkek ve kızlar hapsedilerek işkence görmüş, toprakları parçalanmış, yaşlılar ve çocuklar öldürülmüş, beldeler işgal edilmiş, güzellikleri yağmalanmış, muhacirler dağılarak kukla rejimler ve işgalciler tarafından tağutlara teslim edilmiştir ve Taliban'ın kendisine karşı 20 senedir Amerika öncülüğündeki NATO birliği devletlerince nice savaşlar yürütülmektedir. Buna rağmen, Emirlik bir tane mücahidi dahi -Amerika'ya boyun eğmiş pek çok devletin aksine- ne teslim etmiş ne satmış ne de birine olsun ihanet etmiştir. Bunun yanı sıra, El Kaide'nin Molla Ömer rahimehullah'ın rızası olmaksızın gerçekleştirdiği New York ve Washington eylemlerinin sonuçlarını ve Afganistan'a karşı yürütülen savaşı tek başına üstlenmiştir.

Emirlik 20 sene boyunca savaşlar, yıkım, yağma ve talanla karşı karşıya kaldı. Tüm bunlardan sonra Emirliğin şunu söylemeye hakkı yok mu? "Biz savaşlardan yana bir sakinlik, durulma istiyoruz ki Emirliğimizi geri döndürebilelim, şeriatı hakim kılabilirim, esirlerimizi özgürleştirebilelim, işgalcileri Afganistan'dan geri gönderebilelim ve kukla rejimi cürümleri ile birlikte devirebilelim." Bu gibi meşru ve zaruri hedefler için tüm bunları yapmak onun hakkıdır, ki yaptı da Allah'a hamdolsun. Taliban'ın hikmeti, cihadı ve dimdik duruşu ile kurtuluş için onlar burada saydıklarımızdan kurtulmak için bir ittifaka ya da anlaşmaya muhtaç değildir. Onlar Kureyş ile aralarındaki savaşı durdurma ve Mekke'den yeni hicret eden hiçbir Müslümanı kabul etmeme şartı koşulan ahdi kabul eden Nebi sallallahu aleyhi ve sellem yeni hicret eden Ebu Basir'i bu anlaşma nedeniyle kabul etmemiştir.

Emirlik de hiçbir Müslümanı teslim etmemiştir ve etmek de istememektedir, yalnızca diğer devletlerin kendi topraklarından hedef alınmamasını taahhüt etmiştir, ki bu da büyük ve zaruri maslahatların gerçekleşmesi için uygundur/caizdir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de bu şekilde yapmıştır, öyleyse bunun ne küfür alameti olduğunu söylemek ne de yağcılık ve büyük haram olduğunu söylemek mümkündür. Aksine bu, Müslümanların zayıflıklarını giderip pek çok zaruri maslahatı mümkün kılacak ve pek çok mefsedeti onlardan uzaklaştıracak Şer'i siyasetten bir parçadır. Bu anlaşmanın cihadı sonsuza kadar yasakladığı gerekçesiyle karşı çıkanlar ise haksızdırlar, çünkü sonsuza kadar süren hiçbir anlaşma yoktur. Malumdur ki devletler arasında anlaşmalar çekilmek isteyen ve anlaşmadan çıkmak isteyen taraf için daimî olamazlar. İşte bu, zamanımızda Allah'ın hükmünü tesis etmek isteyen de mutlaka bulunması gereken deha ve taktik örneğidir. Herkesten yardım dilenmek ve bu şekilde daimi bir savaşa girişmek ise Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yolu değildir, bu şekilde bir devlet kurulmaz ve devam ettirilmez. Bu ancak yersiz yurtsuz ve destekçisi kalmamış liderlerin yoludur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kafirlerin bazısının gururunu okşadı, bazısıyla ahitleşti,

bazısıyla birlik kurdu, bazısına yumuşak davrandı. Medine'ye gelindiğinde ensar ile Yahudiler arasında birlik kuruldu ve bu birlik herhangi bir amaçla sınırlı değildi.

Yahudilerden her bir taife bu birliği bozana ve hak ettikleri cezayı bulana kadar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlarla olan birliği bozmadı ve Yahudilerin tamamını bir kısmının birliği bozmasından sorumlu tutmadı, yalnızca birliği bozanı cezalandırdı ve yerlerinden sürdü. İşte bu, yaratılmışların en hayırlısı, en hayırlı yolun davetçisi olmuş ve olacak olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in siyasetidir. Kim onu zemmederse, ondan yüz çevirirse ya da O'nu gösteriş veya yağcılıkla itham ederse işte o helak olanlardandır.

Emirlik, mustazaf Müslümanları barındırmamayı da taahhüt etmemiş, bir kişiyi dahi ülkesine teslimi vadetmemiştir. Yalnızca Afganistan topraklarının diğer devletlere karşı savaş için kullanılmasına müsaade etmeyeceğini ifade etmiştir. Bu siyasette yüz çevirme nerede, Müslümanlara destek olmak nerede? Bu görüş iftiracı aşırılardan başkasında bulunmamaktadır.

Emirliğin Devle cemaatiyle savaşmak için Amerika'yla yardımlaştığı iddiasına gelecek olursak, bu da doğru değildir. Emirlik bunu Afganistan'ın özgürleştirilmesinden önce de sonra da yapmadı, yaptığı ortaya konmadı. Yetkililer kaç kere "DAİŞ'e engel olmak için kimsenin yardımına ihtiyaç duymadıklarını" sarahaten ifade ettiler. Ve Emirlik kesinlikle herhangi birinin yardımı olmadan tek başlarına bu dosyayı kapatmaya kadirdir.

Bunun aksini iddia eden kimse Emirliğin aleyhine bunu delillendiremez, zira o kişi ancak bir iftiracıdır.

Amerikan savaş uçaklarının Devle cemaatini ve diğerlerini Afganistan hava sahasını kullanarak hedef alması ise doğrudur, ancak Emirliğin bunda bir dahli yoktur. Bu, Amerika'nın Suriye, Irak, Yemen, Somali gibi her yerde uyguladığı bir çatışma yöntemidir, bunlar için kimseden izin almaz. Emirlik ise, şimdi dahi kimse tarafından tanınmamaktadır, bu nedenle hava sahasının ihlal edilmesi de hukuki görülmektedir.

Kuruluşunun başlarında da kendisinde bazı sorunlar ve ıslaha muhtaç büyük işler vardır. Bu sorunların ıslahı ise iç işlerine kimsenin karışmamasını gerektirmektedir. Ancak sadece güç yetirebilenler bu ihlallere karşı çıkabilmektedir, başkası değil. Yani bu şüphenin aslı yoktur. Ve arkasında hiçbir maksat olmadan rastgele eylemlerle Afganistan hava sahasına uçakların gelişine sebep olana ise 'bakiye' denmektedir. (İŞİD kastediliyor) Afganistan'da uçuş ihlali yapılmasının esas sorumlusu odur. Önce Emirliği bu sıkıntının içine düşürmek istemiş, sonrasında ise Emirliği kendisine karşı Amerika'yla iş birliği yapmakla itham etmiştir.

BEŞİNCİ ŞÜPHE: Birtakım aşırı Medhaliler ve aşırı tekfirciler Taliban'ı, aralarında yaygın olan itikadın Diyobendi Maturidilik olması iddiasıyla tekfir etmektedir. Pek çoğu bu itikadın küfür akidesi olduğunu iddia etmekte ve belki de bilgisi olmayan bazı insanlar onları bu konuda etkilemekte.

El-Cevab:

İlk olarak Diyobendilik bir akide değil bir ilim öğrenme metodu ve eğitim yoludur, ki Taliban'ın pek çok alim ve şeyhi bu metoda mensuptur. Kökeni ise Darul Ulum Üniversitesi bulunan Diyobend şehrine dayanmaktadır. Akide ve mezhep diyenlerin sözlerine kanmamalıdır. Her şeyhin ve medresenin eğitim ve ilim talebinde bir yolu ve metodu vardır. Bu Diyobendi metodunu da dört yüz yıl kadar önce bazı Hintli alimler yerleştirmiş ve bu yol üzere pek çok alim ve davetçi yetişmiştir.

Bu metot ilimlerin sözlü ve doğrudan aktarımına dayanmaktadır. Kitap eğitimleri de şeyhlerin kaynaklığında olur, talebeye kitabı öğretir ve talebe kitabı tamamen hocasının kaynaklığıyla sözlü olarak işler, bundan başka bir şekilde kaynak kullanarak ders verilmesi bu metotta kabul görmez. Bunun yanı sıra şer'i ilimleri haricindeki ilimler üzerine de odaklanmaktadır; terbiye ve suluk, kalp amelleri, ahlak, amellerin ve virdlerin muhafazası bunlardandır. Yani dini terbiyeyi ilimle yan yana almaktadırlar, ki bazıları bu birliktelik nedeniyle onları sufilikle nitelendirmektedir. Bu sufilik, abartılı ya da kabirci sufilik değildir. Şer'i ilimlerin terbiye ve tezkiye ile birlikte talim ve eğitiminin yapıldığı bu metodu pek çok meşhur şeyh inşa etmiştir. Şeyh Veliyyullah ed-Dehlevi ve şirkle kınamalarla savaşıp, sünnete ve tevhide çağıran diğer Hintli alimler bunlardandır.

Bu eğitim metodu da onların fazlıyla yayılmıştır ve Hindistan'ın Diyobend şehrinde bu metoda uygun olarak Şer'i ilimler eğitimi veren ve Daru'l Ulum olarak bilinen İslam Üniversitesi de bundan sonra kurulmuştur ve Diyobend Üniversitesi böylece meşhur olmuştur. Ezher Üniversitesi'nden mezun olanlara Ezheri dendiği gibi buradan mezun olanlara da Diyobendi denmiştir.

Maturidilik ise Hicri 333 yılında vefat eden Ebu Mansur el-Maturidi'ye dayanan, Hicri 4. yüzyılda Semerkand'da ortaya çıkan kelâmî bir fırkadır. Eşarilik gibidir ya da mezhepler arasında ona en yakın olandır denebilir, hatta neredeyse onun içerisinde eriyecekti. Onunla Eşarilik arasında bahsedilmeyecek kadar basit farklar hariç fark kalmamıştır. Eşarilikle aralarındaki ihtilaf birkaç konuyla sınırlıdır ve bazısı lafzidir.

Binaenaleyh, Eşarilerin imanın tarifi ve sıfat bablarıyla sınırlı ihtilaflar gibi ihtilaflar Ehli Sünnet vel Cemaat'e göredir. Bu iki mezhebin geneline Rafıziler, hariciler ve benzerleri açısından bakıldığında ise ayırt edici fark görülür. Maturidilik ve Eşarilik, Şeyhulislam'ın Eşariler hakkındaki ifadelerinde geçtiği gibi Ehli Sünnet'tirler. Maturidiler en çok, akli naklin önüne koymalarıyla eleştirilmişlerdir. Usuluddin'i aklî olanlar ve sem'î olanlar olarak bölmeleri; sıfat konusunda onları kavlen tefvid ve te'vile, ahad hadisleri almamaya, Kur'an Allah'ın nefsi kelimasıdır demeye, imanın tarifinde mürcieye muvafık olmaya zorlamıştır. Ve fûru fıkihta Ebu Hanife'nin mezhebine uymuş olarak günümüze kadar ulaşmışlardır. Bunlara karşılık olarak Maturidi'nin Mutezililer, batıniler, inkarcı felsefeciler ve Rafıziler'e karşı apaçık reddiyeleri vardır. Onların Sünnet ve Hadis'in yazımındaki gayretleri de malumdur, hala alimlerinin isimleri hadis kitaplarının baskılarında, tahkiklerinde ve şerhlerde mevcuttur. Eleştirilen sınırlı sayıdaki konulara karşın onlarda apaçık hayırlar vardır.

Bilindiği gibi Afganların geneli ve Taliban'ın avamı bu detayları bilmez, Taliban'ın alimleri bu detayları bilirler. Bu nedenle Taliban'ın tamamının taassup sahibi olduğu akidesi buymuş gibi meselenin ele alınmasında Taliban'ın birtakım düşmanlarının abartısı bulunmaktadır. Malumdur ki Maturidilik ve Eşarilik İslam aleminde çok geniş coğrafyalara yayılmıştır, aşırıların şüphelerinden etkilenenlerin sandığı gibi ne Afganistan'la ne de Taliban'la sınırlıdır. Bu mezhebin yayılmasının nedeni önce Eyyûbiler, sonrasında Memlukler ve sonra ise Osmanlı Devleti tarafından desteklenmesiydi. Zira Osmanlı'da Sultan Maturidi'ydi, Osmanlı'nın hakimiyeti arttıkça mezheb de yayılıyordu. Böylece doğuda, batıda, Arap topraklarında, Arap olmayanlar arasında, Hindistan'da, Türk topraklarında, Fars ve Rum topraklarında yayıldı.

Bu mezhebe tabi olan bazı alim ve meşhur kimseler ortaya çıktı. Alimlerden Kemal bin Humam, Nureddin Sabuni, İbn Nuceym ve benzerleri, meşhurlardan ise Fatih Sultan Mehmet örnek verilebilir. Maturidiliği eleştirenler, bu şahısların bu mezhebe mensubiyetini saklıyorlar ve kabirperest Barelvileri göstererek Maturidiliği karalıyorlar. Halbuki ne Maturidilik ne de Taliban kabirperesttir. Barelvilerin bu mezhepten bazı alıntılar yapıyor olması da ona zarar vermez, tıpkı saltanat ulemasının ve tağut taraftarının seleften alıntı yapmasının Selefilığe zarar vermediği gibi.

Önemli bir mesele de şudur ki, Taliban itikadda ihtilaf ettiği kimselere düşmanca davranmamaktadır, İbn Teymiye ve İbn Kayyim gibi Selefî menheciden güvenilir alimleri değersiz görmemektedir, Selefîlerden kendisine muhalefet edenlere düşmanlık etmemektedir. Tekfir edenler, bazı Medhaliler ve mutaassıp Selefîler gibi kendilerine karşı başkalarını kışkırtanlar hariçtir, onları karşı çıkmaktadır.

Taliban, Selefîleri inançlarıyla, medreseleriyle, mescitleriyle kendi hallerine bırakmıştır. Selefîlerin genelinin tutuklanması ya da herhangi bir suç veya hak olmaksızın öldürülmeleri görülmüş değildir. Hatta Afganistan'daki Selefî cemaatler, Taliban'ın Afganistan'da idareyi ele almasından kısa bir süre sonra İslam Emirliği'ne biatını ilan etti. Taliban insanlara Maturidi akidesini zorunlu tutmuyor; Eyyubilerin yaptığı gibi halkı Eş'ari akidesine zorlamıyor, Selahaddin Eyyubî'nin yaptığı gibi sabah ezanından önce bazı mezheb metinlerini okutmuyor. Bununla Ehli Sünnet'ten gelen sahih bir gerçektir ki onlar Eşarileri tekfir etmemektedirler. O halde Eşari alimlerin parıltısı nasıldır? Nevevî, İbn Hacer, 'İzz Bin Abdisselam ve diğerleri gibi. Onlardan beldeleri fethetmiş komutanlar, emirler vardır, insanlar arasında adaletle hükmetmişlerdir. En meşhurlarından biri de Selahaddin Eyyûbî'dir. Ki o Beytu'l Makdis'i, işgalleri ve oradaki ifsadlarından yüz sene sonra Haçlılardan temizlemiştir. Hala alimler, şairler, edipler bu fethi nağmelendirmekte, din ve dünyanın salâhı (iyiliği, hayrı) olan Selahaddin'i övmektedirler. Halbuki o Mısır'daki mescidlerde Eşari mezhebinden başka bir mezhebin tedrisine müsaade etmeyen bir Eşari mutaassıbydı.

İşte bu Taliban'ın şimdiye kadar yapmamış olduğu bir şeydir. İşte bugün Ehli Sünnet kendisini ve davasını, şeriâtı ikame etme, tevhid sancağını yüceltecek bir devleti destekleme, mustazaf Müslümanlarla birlikte olma cesaretine ihtiyaç duymaktadır. İsterse komutanları Fatih Sultan Mehmet gibi Maturidi, isterse Selahaddin gibi Eşari olsun.

İnsanlara Allah'ın şeriatıyla hükmeden, din ve dünyalarının muhafazası için çalışan, düşmanlarıyla yardımlaşmayıp Müslümanlara karşı birlikte başkalarıyla iş yapmayan bir Eşari veya Maturidi; şeriatın kanatlarını budayan, ahkamına zarar verip onu iptal eden, tuğyana yardım eden, din düşmanlarıyla aynı safta duran, Yahudi ve Hristiyanları Müslümanların hayırlılarına ve beldelerine musallat eden Selefi -denen- kişiden binlerce kez hayırlıdır.

İslam hükmü altında Hindikuş Dağları'nda koyun veya deve gütmek, Haçlı kontrolünde ve tağut hükmü altında Arap topraklarında domuz gütmekten daha hayırlıdır!

Taliban'a Bazı Nasihatler;

Birleşmiş Milletler Konusu ve Yeni Taliban Emirliği;

Afganistan'ın Taliban tarafından özgürleştirilmesi, düşmanların ona karşı hırsla saldırımları ve şüphelerin artmaya başlamasıyla birlikte kendimi Taliban'ın Emirliğiyle alakalı aşırıların ve diğerlerinin şüphelerine cevap vermeye adadım ki Emirliği bir savunma ve ona bir yardım olsun. Zira bizler Emirliğe karşı hüsnü zan besliyor ve onları şeriatın destekçileri olarak görüyoruz. Bu nedenle ortaya atılan beş adet şüpheyi yukarıdaki şekilde cevap verdim.

Şimdi ise altıncı şüpheyi ulaşılmış oluyoruz, ki o da "Birleşmiş Milletler'de temsilci bulundurmak isteyen Taliban'ı tekfir edene cevap" babındadır. Bu tür kuruluşlarda temsil edilmenin türlerini birbirinden ayırmak ve tümünün küfür olmadığını belirtmek istiyordum. Özellikle biliyorum ki burada "gözlemci" statüsü mevcuttur ve anlaşma şartlarına uymayı gerektirmez. Durumunu her açıdan tasavvur etmem gereken bir meselede yazmadan önce adetim olduğu üzere bu konu hakkında da çalışmalarımı yaparken şu konuları açıkça anladım:

Afganistan Devleti, aslında Birleşmiş Milletler'in bir üyesi kabul ediliyor ve 1946'da buraya katıldı.

Bu kuruluşun bir sinsiliği de şudur ki, Birleşmiş Milletler'de -bugün- Afganistan'ı temsil eden temsilci, devrik hükümetin temsilcisidir. Afganistan'ın her yerindeki Taliban hakimiyetine ve rejimin düşmesine rağmen, eski kukla hükümetin tarihin çöplüğüne, hainlerin arasına gitmesine rağmen BM nazarında tanınmış temsilci de odur. İshakzay denen ve devrik başkan Eşref Gani tarafından tayin edilmiş olan kişi bu makamı işgal ediyordu ve 15 Aralık 2021'de bu makamı bıraktı. Sonrasında ise eski hükümete bağlı diplomasi heyeti üyelerinden biri İshakzay yerine bu görevi devraldı.

Temsil ettiği bir hükümeti olmayan, devlet başkanı bulunmayan bir temsilcinin ne kıymeti vardır? Bu temsilci kimin adına konuşacak? Yine de bu kirli kuruluş hükümete temsilcinin kalmasında ve Taliban'ın temsilcisinin kabul edilmemesinde ısrar ediyor ki Taliban tarafından tavizler elde edebilsinler. Sabık hükümetin temsilcisinin düşmesi, tartışmasız gitmesi ve Emirliğin onun temsiliyetini tanımıyor oluşu da bundandır. O temsilcinin şimdiye kadar orada kalmış olması da BM'de hakim olan devletlerin talepleri doğrultusunda Taliban'dan taviz elde etmek için bir baskı aracı

olarak kullanılmıştır. Bu nedenle Emirlik bu temsilciyi ve kirli kuruluşu (BM'yi) kendi haline bıraksa, onlardan teberri etse -ki bunu zaten yapmaları gerekmektedir- mevcut durumda kendisinden başkasını temsil etmeyen bu temsilcinin onlara bir zararı olmazdı.

Ancak bunun aksine Emirlik'i, Afganistan'a hakim olmasından beri bu temsilciyi kendi temsilcisiyle değiştirme arzusunda ve arayışında buldum. Emirlik, Süheyl Şahin'i BM'de temsilci olarak tayin etti. Şahin, AP Ajansı yetkilisine ise bu konuda şunu söyledi: "Birleşmiş Milletler'in hükümetimizi kabulü gerekmektedir, zira tüm sınırlar ve büyükşehirler ile Afganistan kontrolümüz altında." Taliban hareketi aynı zamanda BM'ye, aylar önce New York'ta yapılan BM Genel Kurulu'na Afganistan adına katılma talebi gönderdi.

BM sözcüsü Stephane Dujarric'in AFP Ajansı yetkililerine söylediği şey, BM Genel Sekreteri Antonio Guterres'in Taliban hareketinden BM Genel Kurul toplantısına katılma talebi aldığı oldu. Afgan Hükümeti yetkilisi burada aynı zamanda sabık hükümet temsilcisinin görevinin sona erdiğine, Afganistan adına söz söyleme talepleri olduğuna işaret ediyor. Dujarric, Birleşmiş Milletler'in bu toplantılarda Afganistan'ı temsil edecek kuruluşu henüz karar vermediğini doğrularken, bu talebe "Ödenek Komitesi" tarafından itiraz edilip edilmeyeceğini açıkça belirtti. Bu komite, bir hafta boyunca tüm dünya ülkelerinin liderlerinin Birleşmiş Milletler kürsüsünden yapacağı konuşmalar için son gün olan Pazartesi gününden önce toplanacak.

Sözcü, Taliban'ın mektubunun hareketin oluşturduğu mevcut hükümetteki Dışişleri Bakanı Emir Han Muttaki tarafından imzalandığını ve 20 Eylül tarihiyle, yani toplantı haftasının başlangıcına tarihlenmiş olduğunu açıkladı.

Muttaki mektubunda, Afganistan Devlet Başkanı Eşref Gani'nin "devrildiğini" ve dünya ülkelerinin onu artık Afganistan'ın cumhurbaşkanı olarak tanımadığını söyledi. Artık ülkeyi temsil etmediğini ve görevinin sona erdiğini söylediği Gulam İshakzay'ın yerine, Taliban hükümetinin Afganistan'ın Birleşmiş Milletler temsilcisi olarak Doha'daki sözcüsü Süheyl Şahin'i atadığını da sözlerine ekledi. Taliban, Birleşmiş Milletler'in Afganistan konusunda tarafsızlığını kanıtlamasını ve Birleşmiş Milletler koltuğunu hareketin oluşturduğu hükümete vermesini talep etti. -O, Taliban hareketi ve tüm aklı başında insanlar, BM'nin tarafsız olmadığını, kuruluşundan bu yana ona egemen olan ülkelerin çıkarlarına doğrudan bağlı olduğunu ve tarih boyunca aldığı kararlarda tamamen ön yargılı olduğunu biliyor.

Taliban hareketi, Birleşmiş Milletler'in bu pozisyonda Afgan halkının meşru haklarını göz ardı ettiğini düşünerek uluslararası örgütün bir karar vermemesini eleştirdi ve mesajında ülkesinin konuşmasını yapmak için New York'a şahsen gelmeyi talep etti. Yahut Covid-19 pandemisi nedeniyle birçok devlet delegasyonu başkanının konuşmasında olduğu gibi kendisinin de konuşmasını Genel Kurul önündeki ekranda yayınlanmak üzere video kaseti yoluyla gönderebileceğini ifade etti.

Birleşmiş Milletler Sekreterliği mektubu değerlendirilmek üzere Evrak İşleri Komitesine gönderdi ve Birleşmiş Milletler Sözcüsü Ferhan Hak komitenin dokuz ülkeden temsilcilerden oluştuğunu söyledi: ABD, Rusya, Çin, İsveç, Namibya, Bahamalar, Bhutan, Sierra Leone ve Şili. Bunlar Birleşmiş Milletler’de tanınan ülkelerin temsilcilerini ve ardından liderlerini belirleme yetkisine sahiptir. “Hükümetleri tanıyan Birleşmiş Milletler değil, üye ülkelerdir” dedi.

Buna göre, Emirlik şimdi bu ülkelerin insafına kalmıştır ve sabık hükümetin temsilcisinin yerine temsilcisini değiştirebilmesi için onların şartlarını ve diktelerini kabul etme baskısı altındadır!

Okuyucunun da fark ettiği gibi Taliban hareketi Afganistan’ın Birleşmiş Milletler’deki koltuğuna sahip olmak için çok heveslidir. Kendi temsilcisini hızlıca belirlemiş, söz konusu toplantıda yapılacak konuşmanın New York’ta bizzat mı olacağını yoksa video olarak mı gönderileceği sorulmuş.

Elbette bu aşamaya gelen her kimse, ilk kuruluşu bir genelevde olan bu kötü niyetli örgüte üye olarak kabulü gereği uyması gereken yükümlülükleri bilir ve cahili olmaz! Taliban’ın bizden bu yükümlülüklerle ilişkin bir beyana ihtiyacı yok. Bunlar kamuoyundan gizli olmayan şeylerken, nasıl olur da siyaset yapmak ve durumu bilinen bir örgüte üye olmak isteyenlerden gizli kalabilir!

Kötü olan durum şu ki, bu BM ve Amerika gibi ona hakim olan ülkeler, düşen hükümet yerine Taliban’ın temsilini kabul etmek için harekete baskı yaptıkları konusunda, taleplerinde ve şartlarında açık sözlüdürler. Hâlâ kadın hakları dedikleri, insan hakları ve kendilerince tanınmış olan siyasi tavizleri talep ediyorlar! AP, Birleşmiş Milletler’in, Taliban’ın hakim kılmak istediği şeriatın sınırlarıyla çelişen garantiler -insan hakları, kız çocuklarının eğitime erişimi ve siyasi imtiyazlar gibi- elde etmek için kritik bir manivela olarak kullanarak, Taliban’ı resmi olarak tanıyabileceğini veya tanımayabileceğini söylüyor.

Taliban ise hakim kılmaya çalıştığı şeriat kanunu ile çelişen Batılı bir mefhum olan insan haklarını reddederek herhangi bir tavizi kabul etmiyor. Batılı bir mefhum olan kadın haklarını ve onun getirdiği mutlak özgürlükleri, kadınlara veli gerekmemesini, herhangi bir dinden evlenme haklarını, kürtaj hakkını, erkeklerin sahip olduğu tüm pozisyonları üstlenebilme hakkını ve her şeyde, hatta miras, tanıklık, vesayet ve diğer konularda erkekle eşitlik hakkını reddediyor.

ABD ise şunu diyor: “Uluslararası toplumun, Taliban’a meşruiyet veya destek verilmeden önce bir dizi yükümlülüğü yerine getirmesini sağlamak için birlik içinde kalması çok önemlidir.” ABD Dışişleri Bakanı Antony Blinken, Güvenlik Konseyi’ne ve Genel Kurul oturum aralarında diğerlerine ilettiği mesajın bu olduğunu söyledi.

İşte bu Taliban liderlerinin oldukça iyi bildiği bir durumdur.

Bu kuruluş ve bu kafir devletler, Taliban'ın ve Taliban'ın sürdürmekte ısrar ettiği şeriatın düşmanlarıdır. O halde Taliban şeriata bağlılığı ve bu habis kuruluşun onayını nasıl bir arada sağlayacak?

Harekete karşı münafıkça davranan ve Afgan halkına bir nebze de olsa yardım gönderen Arap tağutları bile, bu kuruluşu hakim olan ve Taliban'a baskı uygulayan ülkelerin, Allah düşmanlarının plan ve emirlerinden sapmamaktadır. Bu nedenle hiçbiri şu ana kadar Taliban hükümetini tanımaya cüret edemedi! (Oysa) beldelerimizi ve mukaddesatımızı işgal eden İsrail hükümetini tanıyorlar, kardeşlerimizi öldürüyor olmalarına rağmen onunla normalleşiyorlar.

Düşmanların kadın hakları konusunda Taliban'dan istediği şeyin, Taliban'ın ilan ettiği İslam hukukunun öğretilerine göre eğitim almasına izin vermekle sınırlı olmadığı biliniyor! Bu onları memnun etmez ve onları ilgilendirmez. Aksine Birleşmiş Milletler Şartı'nda ve çeşitli kararlarında belirtildiği gibi kadının erkeklerle eşit haklara sahip olmasını ve kadın her ne ister ve seçerse onun özgürlüğünü isterler.

Ayrıca, siyasi çalışmalar yapmayı hükümete katılmayı ve erkekler gibi önemli pozisyonlarda siyasi haklara sahip olmayı istiyorlar. Örneğin zina eden kadına zina haddi uygulamak bir yana kadınların şıklık ve sefahat sergilemelerini yasaklıyorsa, hareketin kadın haklarına aykırı olduğunu düşüneceklerdir. Düşmanların siyasi alanda Taliban'dan taviz vermekten muradı, önceki hükümetin üyeleri de dahil olmak üzere halkın tüm kesimlerinin demokrasi ve seçimler yoluyla yönetime katılmasıdır!

İnsan haklarından kastettikleri şey sadakatsizlik, dinden dönme ve haddin aşılmasına rağmen ifade özgürlüğünün garantisidir! Ve hareket üzerinde baskı kurdukları diğer şeyleri şimdi ilan etmeseler bile, Birleşmiş Milletler şartı ve tüm kararları göstermektedir ki, bunlar oldukça açıktır. Düşmanların Taliban'dan tavizleri elde etmek için ne şekillerde baskı yaptıklarının sayımı üzerinde durmak istemiyoruz, bu onlar nezdinde bilinen bir şeydir.

Ama diyoruz ki eğer kardeşimiz Taliban, şeriatı Rabbimizin sevdiği ve razı olduğu şekilde hakim kılmakta ciddi ve doğru sözlüyse, bilsinler ki Birleşmiş Milletler'de üyelik ve tam temsil anlamında aradıklarını alamayacaklardır. Ta ki kendilerine katılma kararının elinde olan düşman ülkeleri ikna eden tavizler verene kadar! Ve sanıyorum ki bu durum Taliban liderleri ve mollalarınca açıkça ortadadır.

Özellikle ilk Emirlik (1996-2001) döneminde hareket Birleşmiş Milletler'e üyelik başvurusunda bulunmaya karar verdiğinde onlara nasihat edenler arasında bulunduğumdan ve Molla Ömer'e -Allah ona rahmet etsin- mesaj gönderenlerle birlikte ben de göndermiş olduğumdan, bu adımın tehlikesine karşı uyarıyorum. Ve o gün yazdığım mektubumda dedim ki: **"Bu hain örgütü tanımaması gereken sizlersiniz, beklemeyin ve tanınmasını talep etmeyin!"**

Molla'dan, Allah ona rahmet etsin, gelen cevap şuydu: **"Allah sizi nasihatınızdan dolayı mükafatlandırırsın ve müjde olsun, durum böyle olduğu sürece bu teşkilata üyelik için başvurmayacağız ve tavsiyeniz üzere devam edeceğiz."** Ve biz burada Molla'nın nasihati üzerine çalışıyoruz, Allah ona rahmet etsin, nasihat etmeye devam ediyoruz.

Ey Taliban, Allah seni cihatla ve senin şeriatına duyduğun övünçten ve onu hakim kılmakta ısrar ettiğinden ötürü insanların kalplerinde olan sevgiyle şereflendirdi. O halde şereflenme sebebini kaybetme. Müslümanların seni sevme sebebini; Yahudiler, Hristiyanlar ve bütün putperestler senden razı olmadıkça ve Allah sana kızmadıkça kabul edilmeyeceğiniz çağın putu ve kafir yasasının eşliğine kurban etmeyin!

Evet, Allah düşmanlarının rızasını kazanmaya çalışırken Allah'ı öfkeliendirmek ve Allah'ın dostlarının sevgisini kaybetmek. Cihadınızla, tüfeğinizle, kurşun sandıklarıyla hakimiyete ulaştınız. Bu yüzden onu terk ettiğinizde uluslararası meşruiyetin, demokrasinin ve onların fonlarının arkasında nefes nefese kalmamaya dikkat edin! Yerel düzeyde demokrasiyi nasıl reddediyorsanız küresel düzeyde de reddedin!

"Hain şeyhülislam"ların bu meseleyi ve kritik adımı sizin gözünüzde basitleştirmesine aldanmayın, zira onlar İslam ile demokrasiyi, İslam Şeriatı ile uluslararası meşruiyeti birbirilerine karıştırmaktadırlar.

Emirlik Yetkililerinin Medya Açıklamaları ve Hassasiyetleri Yanı Sıra Tüm Müslümanların Duygularını Dikkate Alma İhtiyacı Her şeyden önce, İslam Emirliği'nin şu anda içinden geçtiği özel koşulları ve kukla devletin Afganistan'ın bildiğimiz ve bilmediğimiz çok geniş kaynaklarını yağmaladığını, bu nedenle bıraktığı iç zorlukları anlıyorum. Bununla birlikte, Emirliği sevenler olarak, mesuliyeti olan kardeşlerimizi zaman zaman medyaya yaptıkları açıklamalarının hassasiyeti ve tüm dünyadaki Müslümanların duygu ve acılarını dikkate alma ihtiyacı konusunda uyarmak bizim görevimizdir.

Emirlik adına medyada önce çıkanları bilinçlendirmek küresel olaylara muttali olanların ve Emirlik'teki ulemanın sorumluluğundadır. Ve bilmeliler ki Emirlik'in adı, bayrağı, şöhreti, cihadı büyük mücrimlerin ve tağutların övülmesinin getireceği kirlerden korunmalı ve muhafaza edilmelidir. Onlar geçmişte ve bugün Suriye, Irak, Yemen, İran ve diğer pek çok beldelerdeki Ehli Sünnet kardeşlerine eziyet etiler ve ediyorlar. Aynısı, Afganistan'ı işgal eden ABD ile ve hatta Müslümanların kutsallıklarına saygısızlık etmeye ve işgale devam eden Yahudi işgal devleti ile aynı safa giren ve baskıcı yöneticilere diplomatik güdüler ve nezaketle yapılan tebrikler için de geçerlidir. Emirlik yetkililerinin zaman zaman böylesi başkan ve benzeri tağutlara yaptıkları bu tebrikler ve kutsamalar Şeriata göre caiz değildir. Hele ki bu tebrik Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen veya din düşmanlarıyla dost olan bir tağut için olduğunda! Böylesi bir tebrik sevdiklerinin gözünden Emirliği düşürür, onu sistemle bütünleşmiş devletler arasına katar ve haksız yere kendisini tekfir edenleri kendisine karşı kıskırtacak bir yol açılmış olur.

Çin'in Uygurlara ya da Kasım Süleymani'nin Şam'a ve diğerlerinin başka coğrafyalarda Müslüman kardeşlerimize yaptığı gibi, kendi ülkelerinin tağutlarından mustarip olan çeşitli ülkelerdeki mustazaf Müslümanların duygularını dikkate almalıdırlar. Nasıl ki Taliban kardeşlerini öldürdüğü ve güvenliklerini sarsmaya çalıştığı için DAİŞ'ten nefret ediyorsa, çeşitli ülkelerdeki mustazaf Müslüman kardeşleri de kendilerine zulmeden grup, örgüt, hükümet ve tağutlardan nefret ediyor, onları övenleri sevmiyor, övülmelerinden acı duyuyor.

Müslümanlar birbirlerindendirler ve başkalarına karşı tek vücutturlar. Kendilerine zulmedenleri ve kutsallıklarını çiğneyenleri yücelten ve öven, onlara yaptığı haksızlık ve suçları umursamayan herkesten nefret ederler.

Ve işte bu nedenle Hamas tüm Müslümanlar nezdinde sevilen desteklenen bir cihad nişanesi idi. Böyleyken Şam, Yemen, Irak ve diğer bölgelerdeki Müslümanlar, Hamas'ın mücrim Kasım Süleymani'yi defaatle Kudüs Şehidi, Doğruluğun Şehidi ya da Ümmetin Şehidi olarak isimlendirmesinden ve onu överek yüceltmesinden ötürü onu tenkit etmeye, ayıplamaya ve ona öfkelenmeye başladılar. Bunu yaparken onun ve milislerinin Şam'da, Irak'ta, Yemen'de Ehli Sünnet Müslüman kardeşlerimize neler yaptıklarını ve halen yapıyor olduklarını unutuyorlar! Biz Hamas'ın vardığı noktaya Emirliğin de gelmesini istemeyiz; onun Müslümanlar için örnek olmasını, yardımcı bir ses olmasını isteriz.

Son zamanlarda ise bazı takipçiler Emirlik'teki bazı yetkililerin Kasım Süleymani'yi övdüğünü ve onu şehit olarak isimlendirdiklerini, onu ümmetin kaybı sayarak üzgün olduklarını gördü. (Mütercimim notu: Bu övgüyü yapan belediye başkanı bir süre sonra görevden alınmıştır.) Bazıları da Müslüman kardeşlerini zayıf düşüren, Müslüman kadınların örtünmesini engelleyen, mustazaf Müslümanları taciz eden, davetçi ve nasihatçileri hapse atan bazı ülkelerin yöneticilerine abartılı övgüler gördüler.

Bu nedenle Emirlik yetkililerinin her yerde Müslümanların gerçeğini bilmeleri, onların acılarını ve umutlarını, onlara karşı çıkanları ve onlara zulmedenleri bilmeleri gerekir. Özellikle iletişim araçları ve medyanın önünde Müslüman kardeşlerinin duygularını dikkate almak ve onlara bağlılığını ve sadece Afganistan'da değil her yerde bu ümmetin bir ferdi olduklarını hatırlamaları gerekir.

Ve bu İslam Emirliği sadece Afganistan'ı temsil ediyor değildir, İslam'ı ve Müslümanları da temsil etmektedir. İşte bugün bu nedenle Emirlik Müslümanların umutlarının, beklentilerinin odağındadır. Aynı şekilde düşmanlarının da mikroskobu altındadır. Sevenleri de aynı şekilde yetkililerin her açıklamasını takip ediyor ve onu araştırıyorlar. Ona nefretle yaklaşanlar da öyledir, niyetlerde ihtilaf ettiklerinde hataları kovalarlar ve tekfire koşarlar.

Burada Emirlik'ten dört bir cephede fetihler yapmasını, Ehli Sünnet'e ve Müslümanlara zulmeden devletlere karşı savaşmasını ya da Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen herkese savaş açmasını istiyor değiliz. Ona takatini aşan bir yük yüklemeyiz. Burada Müslümanların, içeriden ve dışarıdan pek çok

sınırlama ve sorunla karşı karşıya kalan yeni kurulmuş Emirliğe yardım etmesinin gerekliliğini de konuşmuyoruz.

Ekonomisini ve her türlü gücünü tükettiği yirmi yıldan sonra Emirliğin öncelikli ihtiyacı istikrardır, insanlara ihtiyaç duymayacağı bir şekilde kendisini kuvvetlendirecek, ekonomisini geliştirecek imkanı sunacak bir sükunet ve güvenlik ortamına kavuşmasıdır, insanların ihtiyaçlarını ve yardımlarını gözeceği siyaseti geliştirmesidir. Yemeği kim yedirirse emri de o verir. Verilen yardımları ve sadakaları kabul eden birisi kardeşlerine yapılacak zulmü kabul etmemekten de aciz kalır.

Dediğimiz gibi, biz şu an Emirlik'ten Müslümanların düşmanlarına karşı savaş açılmasını talep ediyor değiliz. Yalnızca Müslüman kardeşlerine zulmetmiş ve hala zulmediyor olan kuruluşlar hakkındaki yüceltme, tebrik, teşekkür maksatlı abartılı açıklamaları yaparken mustazaf Müslümanların duygularını gözetme zarureti Emirlikten ve yetkililerinden talep ediyoruz. Çin'deki Uygurlar, Hindistan'daki Müslümanlar, Şam, Irak ve Yemen'deki Sünniler yahut diğer devletlerdeki Müslümanlar. Bu nedenle mücahidlere ve davetçilere savaş açan, hapishanelerini Afganistan'ı ve Taliban'ı seven alim, davetçi ve mücahidlerden binlercesiyle dolduran hükümdarların, tağuti kuruluşların övülmesinde abartıya kaçılmasını eleştiriyoruz. O hapishanelere doldurulanlar mallarını feda etmeleriyle bilinirler, bazıları da kollarını ve bacaklarını da oralarda bırakmışlardır.

Onları hapseden ve işkence eden bu hükümetler, Emirliğe dostluk gösterip onu aldatabilir veya Afganistan'a yardım sağlayabilir ve kötü niyetlerini ve entrikalarını gizleyebilir, bir yandan da halka karşı musibetler kuruyor olabilir, musibetin kötüsü onlara olsun. Allah, İslam Emirliği'ni onların tuzaklarından, eziyetlerinden ve şerlerinden korusun. Biz burada nereden olursa olsun Emirliğe yapılan yardımların kabulü konusunda zorluk çıkarmıyoruz ya da bu yardımlara karşı anlaşılır ve makul teşekkürleri eleştirmiyoruz. Veya Emirliğin yalnızlaşmasını, savaşa itilmesini istiyor değiliz.

Ancak görüyoruz ki Müslüman kardeşlerine zulmeden tağutların övülmesinde bazı yetkililerin mübalağa yapmasının, o tağutların zorbalığı altındaki mustazaf kardeşlerini üzdüğünün, onları kendilerinden geçirdiğinin, kendisine uzak bir zamanda bile olsa Müslümanların ve mustazafların umudu olarak bakılan Emirliğe dair ümitleri kestiğinin o yetkililere hatırlatılması gerekmektedir.

Evet İslam Emirliği bugün bütün Müslümanların umudu oldu, bakışları üzerinde topladı ve onlar yetkililerin söylediği her kelimayı takip etmektedirler. O halde hassas açıklamalarda bulunurken her yerdeki kardeşlerinin duygularını gözetmek de bu yetkililerin görevidir.

Bir yardım için teşekkür edilmesi Müslümanların üzüntüleriyle, dostluklar ise makul sınırlarla sınırlıdır. Diplomatik ilişkilerde de bu daima hatırlanmalı ve unutulmamalıdır. Sizin pek çok beldede işkenceden usanan kardeşleriniz var, eziyet gören, hapsedilen, tesettürden men edilen bacılarınız var.

İnanan bedeninin acı çeken organlarını hissetmesi, mümin erkek ve kadınların sadakatindendir.

Eğer Taliban gerçekten emirliğinin İslami olmasını istiyorsa bunun bedeli budur ve Müslüman kardeşleriyle olan iman birliğinin gereğidir.

Bu size, sizi seven ve destekleyen birinin nasihatidir.

Allah sizi Müslümanların tamamı için hayr olan şeylerde muvaffak kılsın ve desteklesin.

(Afganistan'ın özgürleştirilmesinden bir ay sonra yazıldı. Bugün genele yayınlanması ise bazı tebrik ve taziye açıklamalarının ortaya çıkmasıyla gerekti.)

Allah'ım ulaştırdım mı?

Allah'ım şahit ol!

Biz, Taliban ve Düşmanlarımız çeşitlidir. Aralarında tağutların destekçileri de vardır. Aralarında aşırılar da vardır. Aralarında ılımlılar da görüntüde İslami olanlar da vardır. Aralarında hasedin, çekişmenin ve insaf yoksunluğunun kör ettiği meşayih de vardır.

Taliban Emirliğine olan tutumumuz zafer kazanmasından sonra herkes için açıkça ortaya çıktı, Allah'a hamdolsun ki zaferden önce de durum şimdi neyse öyleydi, onları savunur ve tavsiye ederdik. Onları savunduğumuz iddiasıyla beş sene hapsedildik, Allah'a hamdolsun.

Bununla birlikte bazı şeyhler vardı ve Taliban'ı yediğimiz ve onlarla birlikte savaşmaktan nehyettiğimiz iddiasında ısrarcı oldular. Ancak bu, eski ve yeni yazılarımızı takip eden herkesin bileceği apaçık bir yalandır. Kim benim için Kuveytli bazı şeyhlere Twitter'da sorarsa bunu anlayacaktır. O şeyhlerden bazısının ve başka şeyhlerin sanırım Taliban'ı savunduğumuzda, Emirliğe sahip çıktığımızda, onları tekfir eden bazı aşırılara reddiyeler verdiğimizde hayalleri suya düşmüştür. Belki de Taliban'ı tekfir etmemizi ve ona düşman olmamızı ummuşlardır, böylece eskimiş çağrıları doğrulanmış olurdu, yalanları gerçek olurdu.

Bu şeyhler, sulandırılmış bir taifenin ve onlar hakkında tartışanların umutsuzluğuna ve hüsnükuruntusuna ortak olmuşlardır. Bunların Hamas, HTŞ ve sapmalarını reddettiğimiz sair İslamcılar gibi kendi sapkın grupları var ve onlar adına tartışılar, yalanlarına boyun eğler. Ve hepsi de bizim Taliban'ı ihbar etmemizi ya da onlara iftira atmamızı, halka şöyle söylememizi istiyorlar: "Bakın, biz size onların IŞİD'in kardeşleri ve aşırılıkçıların yarısı, dörtte biri ve altıda biri olduğunu

söylemedik mi! Bakın, yalnız bize ve bizim gruplarımıza değil, yirmi yıldır Amerika'ya karşı savaşıyor, demokrasiyi reddeden ve Şeriatı ilan eden Taliban'a saldırıyorlar!"

Emirliklerinin içinde bulunduğu koşulları bildiğimiz için Taliban'ın bazı hatalarını görmezden geldik! Onlarsa gazaplarını bize saçtılar: Neden Taliban'ın hatalarına sessiz kalıyorsunuz da Hamas, HTŞ ve İhvan'ın hatalarına sessiz kalmıyorsunuz!

Cemaatlerinin hakikatini gören biri, tevhidden ve sağlam kulptan sapmalarını, ümmet düşmanlarına taraf olmalarını da bilir. Bugün bunlardan bazıları, İran'la ittifak kurdukları için bu gruplardan bazılarını lanetliyor ve bizim söylediklerimizden daha kötü olduğunu söylüyorlar!

Aşırılar, hariciler, DAİŞ'çiler ve kardeşleri ise Taliban'ı tekfir etmelerine verdiğimiz cevapta aşırılıklarını gördüler. Onlar Taliban'ın yaptıklarının tamamından bizi de sorumlu tutuyorlar ve bizim Taliban'ın BM'de yer almasını talep ettiğimizi savunuyorlar. Halbuki bu konuda onları eleştiriyor ve onlara nasihatle bulunuyoruz.

Üstelik onlar BM'ye girdikleri için rejimleri tekfir ettiğimiz ve Taliban'ın henüz olmamış BM üyeliği için Taliban'dan razı olduğumuzu iddia ediyorlar. Ve Taliban tarafından Afgan vatandaşı olarak kabul edilen Hindular, Sihleri ve Şiileri savunduğumuzu, Taliban Hindistan ve Çin ile iletişim kurduğu için Hindistan'daki Müslüman kardeşlerimizin ve Uygurların acısını umursamadığımızı iddia ediyorlar. Ve türlü türlü şeyleri...

Heva ehli, kendilerinin Taliban'ı tekfirine yönelik reddiyemizin tekfiri gerektiren bir söz olmadığını, hatalarımızdan dönmemizin yeterli olduğunu iddia ediyorlar.

Biz ise Allah'a hamdolsun ki hatayı düzeltiyor ve onu hiçbir nedenle doğru saymıyoruz, Taliban'dan veya başkasından bir hata gördüğümüzde reddediyoruz. Onlara gizlice ve gerek gördüğümüzde açıktan nasihat ediyoruz. Düşmanlarımız dahi bunu bilir ve ikrar ederler. Mücadeleleri ise bize zarar vermez onlara zarar verir.

Biz inşallah menhecimiz üzere kalacağız, herhangi bir cemaat için tevhidden ve haktan geri adım atmayacağız. Bu nedenle, tevhide ihlal eden herhangi birini gördüğümüzde ona nasihat ederiz ve hatasından teberri ederiz. Aynı zamanda kafirlere herhangi bir küfrü doğru görmeden cevap veriz, cemaatine boyun eğerek onu tevhidden de üstün, yüce ve önemli kılana da cevabını veriz.

-Ebu Muhammed el-Makdisi.

Kalem Medya İyi Okumalar Diler...